

Margarita Wirsing. Els bells records

«La tardor ja ha trucat a la nostra porta i tot just la setmana passada ens podíem remullar a la platja»

26.11.2011 – Opinió

OLGA MOROTE La tardor ja ha trucat a la nostra porta i tot just la setmana passada ens podíem remullar a la platja, nedar dins el blau de blaus i aprofitar la llum i la brisa de les darreres tardes d'estiu. És amb aquestes darreres sensacions estiuenques que hem recuperat la història de la Margarita Wirsing Bordas (Sant Feliu, 1911- Barcelona, 1995). Una vida plena de coratge, generositat i fermesa. En una època com la nostra, fràgil, incerta i força descoratjadora, recordar i també donar a conèixer vides com la d'aquesta magnífica dona ens pot fer reflexionar.

De pare alemany, que s'instal·la a la població per treballar en el negoci del suro, i mare guixolenc, fa els seus primers estudis a les monges, el batxillerat a l'Institut General Tècnic de Girona (1922-1928) i la carrera de Física i Química a la UB (1928-1933). És la primera dona llicenciada en aquesta temàtica a l'Estat espanyol i professora de segon ensenyament de matemàtiques i física i química. L'agost de 1936 és escollida comissaria directora de l'Institut guixolenc de Segon Ensenyament per encàrrec del alcalde Francesc Campà, afusellat als 37 anys el 16 de febrer de 1939 a les tàpies del cementiri de Girona amb 16 persones més. Amiga de la família Irla i de l'alcalde afusellat. Tots participaven en les activitats culturals i polítiques que s'organitzaven a la població. Una dona moderna, intel·ligent, receptiva i conciliadora que va patir dos consells de guerres per rebel·lió militar. Va tenir sort de no ser enviada a la presó però li van prohibir ensenyar. "L'Institut de segon ensenyament de Sant Feliu va ser tancat pel franquisme. Va poder seguir ensenyant a finals dels anys 40 en una acadèmia particular. Uns anys més tard va ser la promotora i l'ànima del projecte de construcció d'un nou institut en aquesta ciutat." (Dones republicanes, Aïda Lorenzo i Esther Llorenç). "(...) Que no mori mai en vosaltres l'afany a uns coneixements més amplis i millors! Conreant l'esperit, us fareu membres predilectes de la societat del demà. D'aquest demà més humà i més digne, que tots esperem ple de promeses (...)." I el seguim esperant ple de promeses...

Impulsora de l'Institut d'Estudis Guixolencs (1952), redactora en cap d'Àncora (1956) i més tard directora (1961-1972). Va organitzar classes nocturnes per obreres. Va escriure molts articles i notes amb el pseudònim L. d'Andraitx i en masculí, a diferents mitjans de comunicació gironins i al DdB. Parla de tot. No defalleix mai. Només ho farà quan la malaltia pugui més que ella i, tot i així, no es rendeix. Escriu un llibre: VOLVES, crònica d'un any (1993-1994) que dedica a tots els qui estima. Hi trobo moltes idees i pensaments per compartir: encara que la seva formació hagi estat científica diu que "si després la feriren les lletres va ser gràcies als sis anys d'un Batxillerat, on Ciències i Humanitats es donaven la mà." "(...) I la davallada seguí. I què farem, d'ara en endavant, si el nostre sistema educatiu ja, a priori, deixa de ser humanista?" Són paraules de l'any 1994 que segueixen tenint vigència.

Publicat a: Diari de Girona

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/11/26/margarita-wirsing-bells-records/517996.html>